

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 5010/2025
23.04.2025. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Радославе Мађаров, Зорице Булајић, Драгане Маринковић и Ирене Вуковић, чланова већа, у парници тужиоца АА из ..., чији је пуномоћник Душица Велемир, адвокат из ..., против туженог „SPORT VISION“ д.о.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Сремској Митровици Гж 960/24 од 09.10.2024. године, у седници одржаној 23.04.2025. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиоца изјављеној против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Сремској Митровици Гж 960/24 од 09.10.2024. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиоца изјављена против решења о трошковима поступка садржаног у пресуди Вишег суда у Сремској Митровици Гж 960/24 од 09.10.2024. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Гж 960/24 од 09.10.2024. године, жалба тужиоца је делимично усвојена и пресуда Основног суда у Руми П 646/23 од 08.04.2024. године потврђена у обавезујућем делу одлуке о главном захтеву, а преиначена у делу одлуке о трошковима поступка тако што је досуђени износ од 42.500,00 динара снижен на 22.500,00 динара са законском затезном каматом од извршности пресуде до исплате, док је у преосталом делу захтев тужиоца за накнаду трошкова поступка одбијен као неоснован. Одбијени су захтеви парничних странака за накнаду трошкова жалбеног поступка као неосновани.

Против правноснажне одлуке о трошковима поступка, тужилац је благовремено изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, са предлогом да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној у смислу члана 404. став 1. Закона о парничном поступку.

Према одредби члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“, бр.72/11 ... 10/23) - ЗПП, ревизија је изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се

побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија). Према ставу 2. истог члана, испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни суд цени у већу од пет судија.

Ценићи разлоге тужиоца за одлучивање о ревизији као посебној, Врховни суд је нашао да за овакво одлучивање нису испуњени услови из цитиране законске одредбе, по којој је ревизија изузетно дозвољена једино у случају погрешне примене материјалног права и то под условима који су законом изричито прописани. Решење којим се одлучује о захтевима странака за накнаду трошкова поступка доноси се на основу одредаба Закона о парничном поступку, који је процесни закон. Ревизијом тужиоца се побија само одлука о трошковима поступка, која је условљена претпроцесни и процесним држањем странака, а суд узима приликом обрачуна у обзир само оне трошкове који су били потребни ради вођења парнице.

Одлука о праву на накнаду трошкова поступка, као споредном захтеву, која зависи од конкретних околности у поступку, не изискује потребу да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, уједначавања судске праксе, нити ново тумачење права.

Из наведених разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП, одлучено је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне у смислу члана 410. став 2. тачка 5. у вези са чланом 420. став 6. ЗПП, Врховни суд је нашао да ревизија тужиоца није дозвољена.

Одредбом члана 28. став 1. Закона о парничном поступку прописано је да ако је за утврђивање стварне надлежности, права на изјављивање ревизије и у другим случајевима прописаним у овом закону меродавна вредност предмета спора, као вредност предмета спора узима се само вредност главног захтева. Одредбом става 2. овог члана је прописано да се камате, уговорна казна и остала споредна тражења, као и трошкови поступка не узимају у обзир ако не чине главни захтев. Право на подношење ревизије у смислу цитираних одредаба оцењује се становишта вредности главног потраживања, а не споредних тражења, у која спадају и трошкови поступка.

Имајући у виду да је ревизија изјављена против одлуке о трошковима поступка, која не представља решење против кога се ревизија може изјавити по члану 420. ЗПП, ревизија тужиоца је недозвољена.

Стога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је као у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**